

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	4213204934
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4213204934.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: REKUNST, s. r. o., Pavlov Dvor 9, Hurbanovo, IČO: 36 553 719, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., Školská 257, Veľký Slavkov, proti žalovanému: Hengerics, s. r. o., Špitalská 6/11, Komárno, IČO: 36 787 370, o zaplatenie sumy 77 098,08 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/109/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2013, č. k. 15Cob/186/2013-100, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie z a s t a v u j e .
Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno ako súd prvého stupňa uznesením z 26. 06. 2013 č. k. 5Cb/109/2013-74 konanie zastavil a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1 408,94 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v časti zastavenia konania s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 až 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) tak, že súd konanie zastavil, keďže žalobca vzal svoj návrh v celom rozsahu späť.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p., ako aj s poukazom na príslušné ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia vo výške 1 408,94 eura.

Rozhodujúc o odvolaní žalobcu Krajský súd v Nitre z 30. septembra 2013, č. k. 15Cob/186/2013-100 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného

skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodal, že podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie žalovaného vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal žalobca návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a je preto povinný nahradiť trovy konania žalovaného. V danom prípade je možné konštatovať, že žalobca zavinil zastavenie konania, a preto bol súdom prvého stupňa dôvodne zaviazaný na náhradu trov konania žalovaného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že ich v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/, O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.).

Odňatie možnosti konať pred súdom videl dovolateľ v skutočnosti, že odvolací súd sa nezaoberal jeho námietkou vznesenou v podanom odvolaní, a to, že súd mal uznesením rozhodnúť aj o vrátení súdneho poplatku v zmysle § 11 ods. 3 a 4 zákona o súdnych poplatkoch. Keďže sa odvolací súd touto námietkou vôbec nezaoberal, je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Žalobca podaním, ktoré došlo súdu prvého stupňa dňa 17. februára 2014, vzal podané dovolanie v celom rozsahu späť. Poukázal na skutočnosť, že vo veci vrátenia súdneho poplatku žalobcovi už bolo rozhodnuté.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Vzhľadom na späťvzatie dovolania dovolací súd v zmysle citovaného ustanovenia § 243b ods. 5 veta druhá O. s. p. dovolacie konanie zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.